

Беседа на канонизацији Светог Преподобномученика Харитона Косовског

(Манастир Преподобног Јустина Ћелијског, 9. октобар 2016. год.)

Драга браћо архијереји, часни и преподобни оци, преподобне сестре монахиње, драга браћо и сестре, благодат Светога Духа сабрала нас је данас у овој светој обитељи да се Богу помолимо, да Богу принесемо бескрвну жртву и да саборно прославимопредивног крстоносца из рода нашег, који је самога себе принео на жртву благословену и благопријатну Богу, Светог Преподобномученика Харитона Косовског. Он је кост од костију наших и тело од тела нашег. Њега је Бог искушао на земљи кроз животне невоље и нашао га достојним Себе (Прем. 3, 5) овенчавши га славом мученика.

Данас Небеска Србија, на челу са Светим Савом, Светим Николајем и Светим Јустином Ћелијским, и читаво Небо, прослављајуновог сведока Васкрслог Господа Христа који је животом својим и мученичком смрћу прославио Бога у последње време и на делу показао да је светост живота у сваком нараштају достижна уз јаку вољу и одлучност да се истрајно, и крстоносно, без освртања натраг, иде за Христом.

Данас, благодаћу Божијом, и земаљска Србија светим песмама и славопојима прослављановог подвижникаљубави и светог послушања, златни клас са њиве рода нашег, кротког, трудољубивог и трпељивог слугу Бога Живога, свети принос нашег пастира доброг – Владике Артемија.

Данас Небо и земља величају новог ревнитеља Илију који се из земаљске Србије виноу у Небеску Србију у огњеним колима вере, са огњеним коњима љубави, послушања, трпљења и смирења.

Данас Светосавска Црква, у јеку борбе против свејереси екуменизма, канонизује светог мученика Харитона Косовског. Тиме отвара нови извор благодати и светих молитава за род светосавски и хришћански, у времену претешком и небивалом.

Данас и Свети Мученик Харитон „канонизује“ свог духовног оца за пастира доброг, и распету епархију уписује у диптих Крстоносних

епархија. Свети плод рађа само свето дрво Свете Цркве Православне. Ко има уши да чује нека чује и прослави Бога дивног у светима Својим.

Много је сведока врлинског живота и светости нашег оца Харитона.

На првом месту – његов духовни отац, Епископ Артемије, који је знао тајне његове душе, који га је замонашио и богомудро припремао за Царство Небеско.

Сведоци су и његова сабраћа уЦрној Реци, где је примљен као искушеник, и у Светим Архангелима, где је замонашен. Неки од њих су са нама данас на канонизацији. Они сведоче да је отац Харитон у манастиру проводио тих подвижнички живот, украшен многим монашким врлинама. Да се одликовао великим послушањем, смирењем, трудољубљем, храброшћу, неустрашивошћу, спремношћу на жртву, љубављу према ближњима до те мере да је свој живот био спреман да положи за ближње. О величини такве љубави говори Господ у Светом Јеванђељу: *„Од ове љубави нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје“* (Јн. 15, 13). Запаљен огњем такве љубави он је, за време рата на Косову, прихватао ризична послушања, не марећи за свој живот. Извршавајући једно такво послушање, или боље рећи служећи Богу и ближњима, он је и пострадао, јуна 1999. године, у околини Призрена, стављајући тако печат своје крви на сва своја богоугодна дела. Зликовци су му одсекли главу само зато што је хришћанин, Христов монах, зато што је Србин. Уствари, себе су убили а њему на главу ставили сувенац мученичке славе.

Сведоци његовог врлинског живота су и сви његови сродници по телу, као и сви његови пријатељи. Неки од њих су данас са нама у овоме светоме храму. Сви који су га знали једнодушно сведоче да је отац Харитон био светли пример врлинског хришћанина и монаха. Једном речјунаш отац Харитон је био живи пример светог живота, био је „живо житије светих“ које су сви на делу могли да читају. О њему је српска народна душа, кроз његову стрину, у родном Сеоцу крај Куршумлије, мени засведочила: *„Таки се више не рађа“*. То је српско народно јеванђеље светости живота. Са пет речи описује читаво житије мученика.

О небеској слави мученика сведоче и бројна чудеса и верни који су од њега добијали брзу помоћ у невољама. И сам сведочим: његове молитве су и мени помогле у многим животним невољама. Посебно сам осетио брзу помоћ у налажењу изгубљених ствари. Његовим молитвама је и моја

телесна мајка излечена од тешке болести. Његова икона од тада краси њен мали кућни иконостас и она га често призива у молитвама.

Колико је поштовање овог дивног угодника Божијег у нашем народу говори и чињеница да су многи монаси и мирјани иконописали његов светитељски лик, певали му похвалне песме и написали књиге о његовом животу у Христу и страдању за Христа. Његов светитељски лик је фрескописан у више храмова наше помесне Српске Цркве. Верни народ му се усрдно моли и прославља га као мученика од времена његовог страдања за Христа. Ова канонозација је стога само свештени печат на Богом надахнуто свенародно поштовање монаха Харитона као мученика Христовог и благодарење Богу на још једној светлој звезди на Небу Светосавске Цркве.

По свом страдању за Христа Свети мученик Харитон је сличан највећем рођених од жена - Светом пророку Јовану Крститељу, Светом Свешетномученику Дионисију Ареопагиту и првом српском мученику Светом Великомученику Краљу Јовану Владимиру. Њима је за Христа глава одсечена. Овомпреславном лику страдалника Христових прибројан је и наш отац Харитон - наша похвала и заштита.

Нека се данас радује Сеоце, родно село оца Харитона, јер је у њему изникао златни клас рода нашег.

Нека се данас радује мучеников духовни отац – епископ Артемије јер је одгајио мученика. Каква част и признање од Господа Саваота.

Нека се данас радује црноречка обитељ јер у својим недрима грли мошти мученичке.

Нека се радује светоархангелско братство јер је дало новог мученика Цркви Божијој.

Нека се данас радује распето Косово, светопоље српско, јер се поново освећује крвљу мученика и ризнички мученичку главу до страшнога суда. Нека поново ликује са Анђелским хоровима јер је крв нових косовских мученика, на челу са мученицима Харитоном Косовским и Стефаном Метохијцем, семе нових хришћана и залог победе Крста над некрстом.

Нека се данас радује и благодари Богу цела земља светосавска јер је на Небу добила још једног молитвеника са великом слободом пред Господом.

Нека се данас радује и благодари Богу и ова света обитељ јер се удостојила да буде домаћин велике прославе и да прими икону мученика, као благослов и заштиту, и од мученика прва уздарја: новог монаха (монашко име иск. Душана), новог ђакона – оца Горана и новог јеромонаха и сабрата – оца Јакова. Боље дарове нисмо могли добити. Од срца благодаримо, Свети.

Нека и свима нама окупљеним у овој светој обитељи и свим људима добре воље, Свети мученик Харитон буде пример који треба да следимо и помоћник у борби за вечност.

Молитвама Светог Преподобномученика Харитона Косовског, Господе Исусе Христе, Сине Божији наш, помилуј и спаси род светосавски и хришћански! Амин.